

priznana literarno-kritična osebnost tudi pri drugih naših narodih, ki poznajo njegovo delo v prevodih. Nedvomno in naravno je, da pride za njim — in morda že prihaja — nov literarno-kritični rod z drugimi ideologijami in drugimi kritičnimi prijemi. Toda Vidmar je zaoral dovolj globoke brazde v našo literaturo, da se mu tudi potomstvo ne bo moglo povsem ogniti. Dal je dobi, v kateri je delal, svoj literarno-kritični odtis.

ZAPRTI KROG

Peter Levec

Kje moje so oči, o bog!
Z ljudmi sem, a ne vidim jih.
Ujet v svoj jaz in gluh za vse
zaznavam le, kako v sencih
utripa mi splašena kri.

Zapira se samotni krog.
Nikjer izhoda ni iz sebe,
nikjer pred sabo nisem skrit:
bolest temna nenehno grebe
in jemlje sluh, ugaša vid.

Nikomur drag, sam sebi vse,
naslanjam se na neki rob,
ki obenj večni molk se tre,
in svet je le še dim podob.

Sem res za zmeraj slep in nem?
Se kdaj dotipal bom k ljudem?
In kot v odgovor — dež šušti
o hladni zemlji in temi.